

Arrest

nr. 279 437 van 25 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Eugène Plaskysquare 92/6
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 04 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 18 februari 2019, dient op 1 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 17 maart 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 24 november 2021.

1.3. Op 10 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 11 februari 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda. U woonde uw hele leven in Luanda, uw laatste adres was in 14e Fevereiro. In 2006 trouwde u met uw echtgenoot S.M.S., hij is een dokter en hij werkte in een ziekenhuis. U werkte een tijdje als een schoonmaker in huizen. U studeerde ook aan de universiteit, u studeerde Human Resource Management, u moest enkel nog een thesis afmaken. Uw echtgenoot was lid van de politieke partij MPLA maar stapte in 2017 over naar een andere politieke partij genaamd Casa-CE. Ook toen hij nog in MPLA zat, werd hij bedreigd door politiemensen in burger.

Vanwege uw politieke problemen in Luanda, verhuisde uw moeder in november 2018 naar Uige, u ging op dat moment naar het huis van de broer van uw echtgenoot. Sindsdien werd hij vervolgd door MPLA. Ergens in 2018 werd uw paspoort gestolen. In oktober 2018 ging uw echtgenoot op bezoek bij de moeder van zijn kinderen in Luanda Noord. Hij werd er van beschuldigd betrokken te zijn in diamantsmokkel. Hij werd geslagen en mishandeld, maar kon weglopen. Op 8 oktober 2018 kreeg uw echtgenoot een notificatie van de politie dat hij de diamanten moest leveren. Op 5 november 2018 werd uw echtgenoot opnieuw aangesproken door de politie, maar hij ging zichzelf niet aangeven. De politie kwam naar jullie huis en jullie werden geslagen. Op 16 november 2018 kwam de politie weer zeggen dat hij diamanten moest leveren om geld te krijgen, de politie sloeg u en u werd ook seksueel misbruikt door twee politiemannen. U was drie maanden zwanger op dat moment, en u bent de baby verloren. U vluchtte voor een maand naar de buurt Kapalanca. Op 18 januari 2019 verliet u Angola samen met uw kinderen D.C.M.. Uw zoon S. bleef bij uw moeder in de provincie Uige, net zoals de kinderen van uw echtgenoot uit een eerdere relatie. U reisde naar Portugal, waar u aankwam op 19 januari 2019, waar u verbleef bij een neef van een vriend van uw echtgenoot tot 17 februari 2019. U diende er geen verzoek tot internationale bescherming in.

Op 18 februari 2019 kwam u aan in België en op 1 maart 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U ging naar Portugal, samen met een vriend van uw man genaamd O..

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: kopie van de identiteitskaarten van uzelf en uw kinderen, en een geboortecertificaat van Milca, bewijs van aangifte verlies ID S.T.S., bewijs van aangifte verlies ID I.I.P.G., verklaring verlies ID S., brief broer, politiedocumenten, lidkaart echtgenoot voor MPLA en Casa-ce.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

In Angola zou u bedreigd en (seksueel) mishandeld zijn geweest door aanhangers van MPLA, ten gevolge van uw echtgenoot zijn politieke activiteiten. U vreest bij terugkeer naar Angola dat u vermoord zou worden ten gevolge van de problemen die uw echtgenoot had. U vreest hetzelfde voor uw kinderen, de politie en de overheid zijn allemaal in handen van MPLA. U slaagde er echter niet in om deze vrees ten aanzien van u en uw kinderen aannemelijk te maken, gezien de beweerde vervolging ten aanzien van uw echtgenoot niet aannemelijk is.

Vooreerst wijst het CGVS op het feit dat u laattijdig een verzoek indiende. U reisde naar Portugal met een visum, waar u aankwam op 19 januari 2019. U bleef daar tot 17 februari 2019, maar diende er geen verzoek tot internationale bescherming in (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd waarom u er geen verzoek deed, legde u uit dat u hoorde dat mensen van Angola u daar kunnen vinden, omdat er een soort relatie is tussen Portugal en Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U maakte deze vrees echter niet concreet noch persoonlijk, en het CGVS wijst erop dat u wel degelijk een maand in Portugal was. U legde uit dat u aan het wachten was op uw echtgenoot, en dat zijn neef ook alles beter kent hier. U had nooit eerder gereisd, dus u wist ook niet hoe die dingen werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Van een verzoeker tot internationale bescherming met een gegronde vrees tot vervolging, kan er echter wel verwacht worden dat zij zich wendt tot de autoriteiten van het eerste veilige land waar ze aankomt, en tevens ook enige tijd verblijft. Dat u naliert om in Portugal bescherming te zoeken, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees tot vervolging.

Uw persoonlijke problemen die u beweerdelijk had in Angola, zijn gestoeld op de activiteiten van uw echtgenoot in de politieke wereld en de persoonlijke problemen die hij hierdoor had. U slaagde er echter niet om de persoonlijke problemen van uw echtgenoot geloofwaardig te maken. Ten eerste beweerde u dat uw echtgenoot in januari 2019 verdwenen was en dat u sindsdien niets meer van hem gehoord hebt. Hij wilde iets gaan halen nadat jullie de nodige documenten gekregen hadden om het land te verlaten en hij is zo verdwenen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22-23). Het CGVS merkt op dat u in mei 2019 voor DVZ verklaarde dat uw echtgenoot sinds november 2018 vermist was, in tegenstelling tot uw verklaring voor het CGVS over januari 2019. Geconfronteerd hiermee, legde u uit dat november niet mogelijk was omdat u een visum had gevraagd in januari, waarbij hij ook aanwezig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Dit verandert niets aan het feit dat u eerder wel de verklaring aflegde dat hij in november verdween, en is meer een post factum aanpassing omdat anders uw verklaring over uw visum ook niet zou kloppen. U slaagde er al niet in om gedurende de procedure consistent te zijn in uw verklaringen over uw echtgenoot zijn beweerdelijke verdwijning.

Gevraagd naar wat u deed om hem op te sporen, legde u uit dat uzelf niet veel deed maar dat zijn broer gevangenissen en hospitaal bezocht om hem te lokaliseren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Sinds u in Europa was, probeerde u via uw broer nog tips te krijgen over zijn whereabouts, maar mentaal raakte het u te hard om zelf veel informatie op te zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het CGVS ziet in dat het niet gemakkelijk is om alleen met de kinderen de reis naar Europa te maken, maar dit is wel een danig passieve houding van iemand die beweert dat haar echtgenoot verdwenen is.

Gevraagd of uw echtgenoot een facebookpagina heeft, antwoordde u dat u dat niet weet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). **Het CGVS heeft echter wel de facebookpagina van uw echtgenoot gevonden, u bevestigde ook dat het zijn pagina is.** U verklaarde vervolgens dat het een oudere pagina is van hem. Er werd echter in september 2021 nog een nieuwe foto op geplaatst van uw echtgenoot. U werd er op gewezen dat er recent nog activiteit op was, en u legde uit dat het een oude foto was. U werd uitgelegd dat deze wel nog recent er op werd gezet, u verklaarde dat u er niets van wist. Het CGVS wees er vervolgens op dat **u wel ongeveer zeven weken voor het persoonlijk onderhoud (dat plaatsvond op 24 november 2021, bijna twee jaar na de beweerdelijke verdwijning van uw echtgenoot, nog gereageerd had op deze foto** ("Meu lindo em pausa" (vertaling: 'mijn knapperd op vakantie.')). Vervolgens paste u uw verklaringen aan naar dat de broer van uw echtgenoot deze facebookpagina had, en dat hij degene was die die account gebruikt. Gevraagd naar waarom zijn broer de facebookpagina van uw echtgenoot zou gebruiken, en dus ook zijn profielfoto zou aanpassen, antwoordde u gewoon dat u geen idee hebt waarom maar dat er niets mis mee is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gezien deze facebookpagina van uw echtgenoot recent actief is, en u er duidelijk ook geen waarachtige verklaringen over aflegde, ondermijnt het bestaan hiervan uw verklaringen dat uw echtgenoot verdwenen is, volledig. U werd gevraagd of u iets wilde aanpassen aan uw verklaringen hieromtrent, u voegde enkel nog toe dat zijn broer het misschien gebruikte om tips te krijgen over de verdwijning van uw echtgenoot (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gevraagd of hij op die manier tips kreeg, bleef u echter ongelooflijk vaag en legde u uit dat u op dit moment enkel bezig bent met de veiligheid van uzelf en uw kinderen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26).

Op basis van deze informatie en van uw verklaringen, slaagde u er niet in om geloofwaardig te maken dat uw echtgenoot op dit moment verdwenen is en dat hij zelfs ooit verdwenen was. Dit maakt ook de beweerde problemen met MPLA en de redenen waarom u het land moest verlaten allerm minst geloofwaardig.

Ten tweede kon u ook niet veel verklaren over de politieke activiteiten van uw echtgenoot in het algemeen. U werd gevraagd naar de rol van uw echtgenoot binnen MPLA, maar u hebt er geen idee van wat deze is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19), u weet enkel door zijn lidkaart dat hij een lid was. U werd gevraagd naar wat hij deed met MPLA, maar u herhaalde dat u zelf niet politiek betrokken probeerde te zijn, want het was een kwestie van leven of dood in Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U was echter wel al getrouwd met uw echtgenoot sinds 2006, dus er kan wel van u verwacht worden dat u een inzicht hebt in de politieke activiteiten die uw echtgenoot deed tot 2017 voor MPLA. U bleef echter volhouden dat u er niets van wist, enkel dat hij wisselde van partij omdat hij een verschillende mening had en dat jullie sindsdien vervolgd werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Wederom kon u echter niet vertellen waarover de meningen verschilden, enkel dat uw echtgenoot u vertelde dat er veel conflicten waren, en dat hij naar een andere partij wilde gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). **Uw verklaringen over de activiteiten van uw echtgenoot binnen MPLA zijn bijzonder vaag en lacunair.** U vond de switch van partijen op dat moment een goed idee omdat u hoopte dat er daardoor meer vrede zou komen. Dit is echter zeer opmerkelijk, gezien u al beweerde dat jullie al bedreigd werden toen uw echtgenoot nog in MPLA zat, voor de switch gebeurde. Het CGVS ziet niet in hoe de situatie kon verbeteren als hij naar een rivaliserende partij overstapte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). MPLA was, en is nog steeds, de grootste en tevens regerende partij binnen Angola. U dacht echter dat jullie bescherming zouden krijgen van deze andere, kleinere partij (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het is bijzonder merkwaardig dat u de gebeurtenissen op dergelijke manier inschatte, dat u beweerdelijk dacht de situatie te verbeteren door naar een andere partij over te stappen is bijzonder weinig aannemelijk.

Om u nogmaals een kans te geven om meer doorleefde verklaringen af te leggen over de politieke activiteiten van uw echtgenoot, werd u ook gevraagd welke andere mannen u kende binnen de politieke partij MPLA (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U weet echter niet of deze mensen nog lid zijn van MPLA, noch kan u uitleggen wat hun reactie was op het feit dat uw echtgenoot de partij verliet. U bleef bij uw verklaringen dat u niet wist waarover ze spraken en dat u niets weet van politiek. Het CGVS merkt op dat u niet bevraagd werd over gecompliceerde politieke gebeurtenissen in uw land, maar over wat u en uw familie beweerdelijk persoonlijk meemaakten ten gevolge van het politieke leven van uw echtgenoot. Gevraagd naar de reactie van MPLA toen uw echtgenoot naar Casa-CE ging, legde u uit dat ze agressief waren en dat jullie gemarteld werden en moesten weglopen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd gevraagd om dit meer te concretiseren en te vertellen wat er gebeurde. U bleef echter bij vage verklaringen dat jullie geen vrede hadden en steeds vervolgd werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Na nog aansporing om meer concreet de dingen te duiden, legde u uit dat ze naar uw huis kwamen, en onder andere uw paspoort stalen. Het is echter van belang dat u deze beweerde vervolging duidelijk kan uitleggen en kan plaatsen in de tijd. Uw echtgenoot had immers al van toen hij lid was bij MPLA, problemen binnen de partij. Daarenboven was hij ook al sinds 2017 lid van Casa-CE, zijn lidkaart dateert van juni 2017. Dat betekent dat u nog anderhalf jaar in Angola verbleef terwijl uw echtgenoot lid was van Casa-CE, en dat uw echtgenoot dan ook al jaren problemen had met MPLA. Indien u spreekt van vervolging, martelingen, die dan al jaren zouden duren, kan er wel van u verwacht worden dat u deze verklaringen ook verduidelijkt.

U werd dan ook gevraagd wat u gedaan hebt om deze situatie te verbeteren in deze tijd. Van iemand die beweert al die tijd in vrees voor vervolging geleefd te hebben, die constant zou zijn lastig gevallen, kan immers wel verwacht worden dat hij of zij al concrete stappen ondernam om hier iets aan te doen. U antwoordde echter dat u geen oplossing had, en dat MPLA overal de baas zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dergelijke passieve houding ten aanzien van de beweerde vervolging die u al die tijd onderging, is een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging. Bovendien, u lijkt dus goed op de hoogte van de status van MPLA. Dan alsnog beweren, zoals eerder besproken, dat u verwachtte dat de situatie zou verbeteren nadat uw echtgenoot MPLA verliet, is allerm minst geloofwaardig. Het CGVS merkt op dat u voor de diefstal van uw paspoort, beweerdelijk ten gevolge van de vervolging van MPLA, wel naar de politie ging, die ook in handen is van MPLA. U antwoordde dat iedereen het recht heeft om aangifte te doen van diefstal, en dat u het aangiftedocument nodig had. U zou ook nooit eerder gedacht hebben om het land te verlaten, gezien u zich wilde focussen op uw studies (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Vervolgens hebt u dan in oktober 2018 wel opnieuw een paspoort gekregen (zie kopie visumdossier), wederom opgemaakt door dezelfde overheid van de MPLA die uw eerste paspoort zou gestolen hebben.

Het CGVS merkt vervolgens al op dat u in uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nergens iets verklaard hebt over de problemen met de diamanten of het geld dat daar aan verbonden was. Gevraagd hiernaar, verklaarde u dat u kort moest zijn in uw verklaringen en dat u

daardoor niet alles hebt uitgelegd. Het CGVS erkent dat tijdens het eerste interview voor DVZ gevraagd wordt om een korte weergave van de feiten te geven, maar het is ook van belang dat u hierin wel volledig bent. Het is niet aannemelijk dat u dergelijk belangrijk deel van uw verhaal niet kon zeggen, gezien u toch wel redelijk uitgebreid hebt geantwoord op de vragen op 15 maart 2021 voor DVZ. Daarenboven kon u ook niet verklaren tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wat juist de problemen met diamanten waren, u kende de exacte feiten er niet over (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U hebt uw echtgenoot wel gevraagd over wat er gebeurde met de diamanten, maar hij zou u enkel verteld hebben dat er professionele problemen waren en dat het beter was dat u het niet wist (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het is echter wel zo dat u gedurende lange tijd problemen had, er kan dus wel van u verwacht worden dat u wat meer kan verklaren over wat er nu gebeurde met de diamanten en wat het probleem juist was.

Het CGVS merkt op dat u met uw persoonlijk paspoort het land hebt verlaten. U beweerde dat de MPLA de macht had over de politie en die politie gebruikte, om onder andere uw echtgenoot en uzelf te bedreigen.

Het feit dat u met uw eigen persoonlijke paspoort het land kon verlaten, is ook een tegenindicatie voor het feit dat u beweerdelijk problemen zou hebben met de overheid. Daarenboven blijkt ook uit het visumdossier van uw echtgenoot, beschikbaar in het administratief dossier, dat hij op 9 november 2018 een nieuw paspoort heeft gekregen. U beweerde echter dat uw echtgenoot in november al kon ontsnappen aan de politie, dat hij op 5 november 2018 opnieuw zich moest aangeven bij de politie maar dat niet deed. Enerzijds werd uw echtgenoot dus gezocht door de politie en de MPLA overheid, moest hij zich gaan aangeven op 5 november 2018, maar anderzijds wendde hij zich in die dagen ook wel vrijwillig tot deze overheidsdiensten om een paspoort te gaan halen, wat hij ook kreeg.

Wat betreft de huidige plaats van uw paspoort en dat van uw kinderen blijft u ook heel vaag. U bent met uw origineel paspoort vanuit Angola naar Portugal gereisd, u kan het echter niet voorleggen voor het CGVS. Orlando, de man waarmee u beweerdelijk naar Portugal reisde, zou deze documenten hebben bijgehouden. Hij reisde met u mee naar België in aan auto, maar zou uw paspoort hebben bijgehouden, hoewel u dus in dezelfde auto zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Plots verdween Orlando dan, en bleef u achter zonder uw identiteitsdocumenten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

U legde geen waarachtige verklaringen af over uw reis en wie er met u meereisde. Zo beweert u gereisd te hebben met een vriend van uw echtgenoot, genaamd Orlando (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd naar wie Orlando is, kan u echter niets over hem vertellen, hij zou uw echtgenoot al kennen van voor uw huwelijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gezien uw echtgenoot ook een visum aanvroeg en kreeg voor Portugal, en het feit dat u niets weet van de persoon waarmee u reisde, slaagde u er niet in om geloofwaardig te maken dat u wel degelijk met Orlando reisde naar Portugal.

Het CGVS kan op basis van alle informatie niet anders dan concluderen dat u er niet in geslaagd bent om de beweerde politieke problemen van uw echtgenoot geloofwaardig te maken. Bijgevolg zijn ook de beweerde vervolgingsfeiten vanwege de politie, waaronder ook de door u beweerde mishandeling van uzelf en uw kinderen, niet als geloofwaardig te beschouwen. Deze politie zou immers zo gehandeld hebben vanwege de politieke problemen met uw echtgenoot en de situatie met de diamanten. U slaagde er bijgevolg niet in om uw vrees ten aanzien van MPLA en de overheid in Angola geloofwaardig te maken.

Wat betreft de documenten die u neerlegde, u legde de partijkaarten MPLA en Casa-CE neer van uw echtgenoot, die u via uw broer verkregen zou hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Uw broer zou die bij u thuis zijn gaan ophalen, een neef van uw echtgenoot woont nu in uw huis. Zoals eerder al besproken is het niet geloofwaardig bevonden dat uw echtgenoot effectief verdwenen is, dus is het ook aannemelijk dat u zijn politieke kaarten zou kunnen krijgen. Hiermee toont u echter nog niet de beweerde vervolging van uw echtgenoot vanwege leden van MPLA aan.

De identiteitskaarten en tevens de aangiftebewijzen van verlies kunnen enkel jullie identiteit bewijzen en verder niets. De aangiftes van verlies hebben verder geen bewijs voor de manier waarop u ze bent kwijtgeraakt, en bijgevolg ook niet van de door u beweerde vervolging door leden van MPLA.

De brief van uw broer heeft geen verdere bewijswaarde gezien het een gesolliciteerd document betreft dat enkel als doel heeft om een statuut van internationale bescherming te verkrijgen in België. De brief

zou beschrijven hoe ze hem benaderen om u of uw echtgenoot te vinden, terwijl hierboven al gemotiveerd werd dat het niet geloofwaardig is dat uw echtgenoot verdwenen is.

De documenten van de politie in het kader van een beweerdelijk arrestatiebevel hebben enkel danige waarde indien er ook een geloofwaardig asielrelaas is. Deze documenten werden verkregen door uw broer nadat u het land verliet en werden vervolgens naar u opgestuurd. Zoals al gemotiveerd, slaagde u er niet in om geloofwaardig te maken dat u ook maar gezocht wordt door de Angolese overheid of de MPLA. Het is dan ook niet geloofwaardig dat er vier maanden na uw vertrek plots een aanhoudingsbevel tegen u zou worden opgemaakt. Daarenboven, zoals uit toegevoegde COI blijkt, is het niet aannemelijk dat uw broer/uzelf zou beschikken over uw aanhoudingsbevel/ Mandado de Captura. Zoals de medewerker van Bureau Documenten stelt: "Verder merkt hij op dat het vreemd is dat de betrokkene in het bezit is van een origineel een tegen haar gericht arrestatiebevel. Dergelijke documenten zijn voor de opsporingsinstanties. Niet voor de verdachte zelf.". Wat betreft de betrouwbaarheid van deze Angolese documenten in het algemeen verwijst het CGVS naar de COI Focus van 28 november 2018 met betrekking de officiële documenten. Uit deze COI blijkt ook dat corruptie in Angola wijdverspreid is, en dat dergelijke documenten gekocht kunnen worden. Het overheidspersoneel in Angola is vaak slecht betaald, en er bestaan groeperingen die met dergelijk personeel samenwerken en tegen betaling documenten laten opmaken. Het is dan ook in dat opzicht dat dergelijke documenten bekeken worden, en er bezwaarlijk enige bewijswaarde aan kan toegekend worden. Daarenboven betreft het een aanhoudingsbevel dat beweert dat u gevlucht bent tijdens de Operatie Bevrijding op 5 mei 2019, net minder dan vier maanden later dan dat u het land verliet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 1 december 2021. Op 13 december 2021 ontving het CGVS via uw advocaat een kopie van het gehoorverslag, vertaald in het Portugees, met daarbij de uitleg dat de aanpassingen en verklaringen er in stonden. Zoals de instructies in de begeleidende brief bij de kopie van de notities, dienen de opmerkingen in de proceduretaal meegedeeld te worden aan het CGVS. Gezien het gebrek aan verklaring wat deze aanpassingen/ opmerkingen zijn, en gezien het document niet zoals voorgeschreven is opgesteld in de proceduretaal, kon het CGVS onmogelijk rekening houden met deze opmerkingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

In een eerste onderdeel, legt verzoekster uit waarom zij geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Portugal. Zij stelt dat personen die uit Angola komen en in Portugal verblijven zich in een precare situatie bevinden omdat er een relatie tussen Portugal en Angola bestaat waardoor het voor haar niet mogelijk was een asielaanvraag in te dienen in Portugal. Daarnaast benadrukt zij dat ze had uitgelegd dat haar echtgenoot van plan was om haar te vervoegen in Portugal. Omwille van de persoon die haar vergezelde en uit vrees opgespoord te worden door de overheid, heeft zij geen verzoek om internationale bescherming ingediend in Portugal.

Zij wijst erop dat zij had uitgelegd dat zij geen exacte feiten kon voorleggen omtrent de verdwijning van haar echtgenoot en verwijst naar rechtspraak betreffende het voordeel van de twijfel.

Het kan haar niet verweten worden een passieve houding te hebben aangenomen in het opsporen van haar echtgenoot, nu zij heeft uitgelegd dat zij zelf minderjarige kinderen heeft en dat haar broer gevangenen en ziekenhuizen heeft bezocht, waardoor zij wel degelijk iemand had die zich volledig bezighield met het opsporen van haar echtgenoot.

M.b.t. de Facebook van haar echtgenoot citeert verzoekster uit een arrest van de Raad van 29 april 2016. Haar onwetendheid over de politieke activiteiten van haar echtgenoot wijt zij aan haar situatie van huisvrouw en aan het feit dat zij zich helemaal niet interesseerde in de politiek van haar land. Zij legt uit dat zij tegen de alom aanwezige agenten van de MPLA niets kon ondernemen behalve haar land te ontvluchten.

Omdat zij bij de DVZ verzocht werd kort te zijn, was zij niet in de mogelijkheid om verklaringen af te leggen over de diamanten. Bovendien gaat het om details en kan het haar niet verweten worden hierover niet te zijn uitgeweid.

Het feit dat zij en haar echtgenoot problemen hadden met de MPLA betekent volgens haar niet dat alle andere administratieve diensten van Angola hen op de hielen zaten waardoor het aannemelijk is dat haar echtgenoot het paspoort heeft opgespoord en aan haar heeft afgeleverd zonder dat hij gearresteerd werd.

In een tweede onderdeel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 3 van het EVRM en citeert zij uit een rapport van Amnesty International van 2020, waaromtrent zij concludeert dat in Angola de rechten van burgers geenszins gerespecteerd worden. Bij terugkeer zal ze er gemarteld worden en is haar leven in gevaar.

In een derde onderdeel stelt verzoekster dat het simpele feit om getrouwd te zijn reeds voldoende is om door de overheid vervolgd te worden. Omwille van de haar aangedane geweldplegingen zou zij vallen onder de criteria van "politiek activiste", reden waarom zij omwille van de politieke overtuiging de vluchtelingenstatus moet worden toegekend.

In een vierde onderdeel betoogt verzoekster dat haar de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend omdat zij bij terugkeer naar Angola vreest het slachtoffer te zullen worden van martelpraktijken of onmenselijke of vernederende behandelingen.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Het asielrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Angola vermoord te worden ten gevolge van de problemen die haar echtgenoot had omwille van zijn politieke activiteiten en naar aanleiding waarvan zij bedreigd en seksueel mishandeld is geweest door aanhangers van MPLA. Zij vreest hetzelfde voor haar kinderen omdat de politie en de overheid allemaal in handen zijn van MPLA.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster haar vrees omwille van de vermeende vervolging ten aanzien van haar echtgenoot niet aannemelijk maakt.

Ten eerste wijst de commissaris-generaal op het laatsttijdig indienen van het verzoek om internationale bescherming nu verzoekster op 19 januari 2019, in bezit van een visum, in Portugal aankwam en er tot 17 februari 2019 is gebleven zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Ten tweede wordt uiteengezet dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar echtgenoot op dit moment verdwenen is en zelfs ooit verdwenen zou zijn, waardoor de beweerdde problemen met MPLA en de redenen waarom zij het land moest verlaten allerm minst geloofwaardig worden geacht. Hierbij wordt toegelicht dat i) verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de verdwijning van haar echtgenoot; ii) verzoekster een heel passieve houding aanneemt in de opsporing van haar echtgenoot; iii) de facebookpagina van haar echtgenoot recent actief is geweest en verzoekster, hiermee geconfronteerd, geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen.

Ten derde stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster niet in staat is veel te verklaren omtrent de activiteiten van haar echtgenoot in het algemeen. Zo kan verzoekster geen informatie geven over de rol van haar echtgenoot binnen de MPLA en legde zij opmerkelijke verklaringen af omtrent de switch die haar echtgenoot maakte naar een andere partij. Verzoekster slaagt er niet in om haar verklaringen te verduidelijken, hoewel zij spreekt van vervolging en martelingen die jaren duurden.

Ten vierde stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster ten aanzien van de DVZ niets verklaart over de problemen met diamanten of het geld dat daaraan verbonden was en het niet aannemelijk is dat zij dergelijk belangrijk deel van haar verhaal onvermeld laat.

Ten vijfde wordt toegelicht dat verzoekster met haar persoonlijk paspoort het land heeft verlaten, terwijl zij nochtans verklaart dat de MPLA de macht heeft over de politie, wat een tegenindicatie vormt voor het feit dat zij problemen zou hebben met de overheid. Daarnaast wordt geoordeeld dat verzoekster geen waarachtige verklaringen aflegt over haar reis en met wie zij meereisde.

Tenslotte wordt gemotiveerd omtrent de door verzoekster neergelegde documenten en geconcludeerd dat de nood aan internationale bescherming hieruit evenmin blijkt. De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen bij gebrek aan vertaling niet in overweging worden genomen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in haar hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat.

Zo vormt het gegeven dat verzoekster op 18 januari 2019 vanuit Angola naar Portugal is gereisd in bezit van een visum bekomen van de Portugese autoriteiten, daar een maand heeft verbleven zonder er een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend een contra-indicatie voor de ernst van haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoeksters gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland.

Verzoeksters gedrag stemt dan niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat zij de internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer verzoekster specifiek bevroegd heeft omtrent de redenen waarom zij geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Portugal, waarop verzoekster antwoordt dat ze er werd ingelicht dat ze er niet kon blijven omdat Portugal moeilijkheden heeft en mensen van Angola er worden gevonden (CGVS verhoor, p. 8). Het is geenszins geloofwaardig dat verzoekster één maand in Portugal zou verblijven indien zij er werd ingelicht dat zij er niet kon blijven. De verklaringen die verzoekster aflegt m.b.t. haar visum en het gegeven dat zij geen verzoek om internationale bescherming vraagt van het land waartoe zij zich zelf heeft gewend teneinde een visum te bekomen, overtuigt de Raad allerminst en ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van haar relaas. Zo dient erop te worden gewezen dat verzoekster zich in persoon tot de Portugese autoriteiten heeft gewend om een visum te bekomen (CGVS verhoor, p. 15) en legt zij tegenstrijdige verklaringen af omtrent de procedure, waar zij bij de DVZ nog verklaart dat het gemakkelijk is om in Angola een visum aan te vragen (AD CGVS, deel DVZ, verklaring DVZ, punt 33), geeft zij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat zij O. nodig hadden omdat het geen gemakkelijke taak is om een visum te krijgen in Angola (CGVS verhoor, p. 15). Bovendien is haar uitleg, dat zij aan het wachten was in Portugal op de neef van de vriend van haar echtgenoot, om dan uiteindelijk slechts met die vriend en zonder die neef naar België te vertrekken geenszins aannemelijk (CGVS verhoor, p. 8). Door in het verzoekschrift uiteen te zetten dat zij in Portugal niet om bescherming heeft verzocht omdat personen uit Angola in Portugal zich in een preciaire situatie bevinden, geeft verzoekster bovendien een andere uitleg die geen steun vindt in haar verklaringen afgelegd bij het CGVS. Verzoekster maakte geen melding van het feit dat zij er zich in een preciaire situatie heeft bevonden, maar gaf aan dat ze er in het huis van een neef van een vriend van haar echtgenoot heeft verbleven (CGVS verhoor, p. 7). Bovendien is het opmerkelijk dat zij in het verzoekschrift aangeeft dat zij in Portugal aan het wachten was op haar echtgenoot (verzoekschrift p. 4) – wat overigens geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud –, terwijl haar echtgenoot reeds verdwenen was in januari nadat zij alle documenten hadden ontvangen en zij op het moment van zijn vermeende verdwijning zich nog in Angola bevond (CGVS verhoor, p. 22). Het louter herhalen van het gegeven dat er tussen Portugal en Angola een relatie bestaat, zonder hierbij aan te tonen dat zij persoonlijke vrees dient te koesteren voor de Portugese autoriteiten, verantwoordt geenszins waarom verzoekster er geen verzoek om internationale bescherming zou kunnen indienen. Verzoekster is niet in staat om volgende pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande te betwisten: *“Vooreerst wijst het CGVS op het feit dat u laattijdig een verzoek indiende. U reisde naar Portugal met een visum, waar u aankwam op 19 januari 2019. U bleef daar tot 17 februari 2019, maar diende er geen verzoek tot internationale bescherming in (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd waarom u er geen verzoek deed, legde u uit dat u hoorde dat mensen van Angola u daar kunnen vinden, omdat er een soort*

relatie is tussen Portugal en Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). U maakte deze vrees echter niet concreet noch persoonlijk, en het CGVS wijst erop dat u wel degelijk een maand in Portugal was. U legde uit dat u aan het wachten was op uw echtgenoot, en dat zijn neef ook alles beter kent hier. U had nooit eerder gereisd, dus u wist ook niet hoe die dingen werken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Van een verzoeker tot internationale bescherming met een gegronde vrees tot vervolging, kan er echter wel verwacht worden dat zij zich wendt tot de autoriteiten van het eerste veilige land waar ze aankomt, en tevens ook enige tijd verblijft. Dat u naliert om in Portugal bescherming te zoeken, ondermijnt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees tot vervolging."

Indien verzoekster en haar echtgenoot inderdaad problemen kenden met de Angolese autoriteiten en dit reeds sedert 2017 nadat haar echtgenoot de overstap maakte naar een andere politieke partij (CGVS verhoor, p. 16) en indien haar echtgenoot zich zowel in oktober 2018 als in november 2018 inderdaad diende aan te geven (CGVS verhoor, p. 16), is het zeer opmerkelijk dat zij zich in oktober 2018 toch nog hebben gewend tot de Angolese autoriteiten om een nieuw paspoort te bekomen (AD CGVS, landeninformatie, stuk 3 en 4 visumdossiers). Ook de vaststelling dat verzoekster er dan in geslaagd is om met haar eigen paspoort het land te verlaten, niettegenstaande zij verklaarde dat de MPLA de macht had over de politie en de politie gebruikte om haar en haar echtgenoot te bedreigen, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar vrees. Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat de problemen die zij en haar echtgenoot kenden in Angola niet betekenen dat alle administratieve diensten hen op de hielen zaten, is geenszins van die aard om afbreuk te doen aan de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande in de bestreden beslissing: *"Het CGVS merkt op dat u met uw persoonlijk paspoort het land hebt verlaten. U beweerde dat de MPLA de macht had over de politie en die politie gebruikte, om onder andere uw echtgenoot en uzelf te bedreigen.*

Het feit dat u met uw eigen persoonlijke paspoort het land kon verlaten, is ook een tegenindicatie voor het feit dat u beweerdelijk problemen zou hebben met de overheid. Daarenboven blijkt ook uit het visumdossier van uw echtgenoot, beschikbaar in het administratief dossier, dat hij op 9 november 2018 een nieuw paspoort heeft gekregen. U beweerde echter dat uw echtgenoot in november al kon ontsnappen aan de politie, dat hij op 5 november 2018 opnieuw zich moest aangeven bij de politie maar dat niet deed. Enerzijds werd uw echtgenoot dus gezocht door de politie en de MPLA overheid, moest hij zich gaan aangeven op 5 november 2018, maar anderzijds wendde hij zich in die dagen ook wel vrijwillig tot deze overheidsdiensten om een paspoort te gaan halen, wat hij ook kreeg."

Hoewel verzoekster verklaart dat toen zij al vele problemen kenden die waren gestart in 2017 (CGVS verhoor p. 16), al haar bezittingen werden genomen, waaronder haar paspoort was zij toch in staat om hiervoor een klacht in te dienen bij de politie, die haar een papier gaf waarmee zij een nieuw paspoort kon aanvragen (CGVS verhoor, p. 14). Dat zij deze stappen kon ondernemen, doet de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen sterk ondermijnen. Verzoekster betwist de motieven dienaangaande van de commissaris-generaal niet, waardoor zij worden overgenomen door de Raad: ***"U werd dan ook gevraagd wat u gedaan hebt om deze situatie te verbeteren in deze tijd. Van iemand die beweert al die tijd in vrees voor vervolging geleefd te hebben, die constant zou zijn lastig gevallen, kan immers wel verwacht worden dat hij of zij al concrete stappen ondernam om hier iets aan te doen. U antwoordde echter dat u geen oplossing had, en dat MPLA overal de baas zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dergelijke passieve houding ten aanzien van de beweerde vervolging die u al die tijd onderging, is een tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging. Bovendien, u lijkt dus goed op de hoogte van de status van MPLA. Dan alsnog beweren, zoals eerder besproken, dat u verwachtte dat de situatie zou verbeteren nadat uw echtgenoot MPLA verliet, is allerm minst geloofwaardig. Het CGVS merkt op dat u voor de diefstal van uw paspoort, beweerdelijk ten gevolge van de vervolging van MPLA, wel naar de politie ging, die ook in handen is van MPLA. U antwoordde dat iedereen het recht heeft om aangifte te doen van diefstal, en dat u het aangiftedocument nodig had. U zou ook nooit eerder gedacht hebben om het land te verlaten, gezien u zich wilde focussen op uw studies (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Vervolgens hebt u dan in oktober 2018 wel opnieuw een paspoort gekregen (zie kopie visumdossier), wederom opgemaakt door dezelfde overheid van de MPLA die uw eerste paspoort zou gestolen hebben."***

Vervolgens plaatst de Raad vraagtekens bij de rol van O., met wie verzoekster vanuit Angola naar Portugal zou zijn gereisd. De commissaris-generaal motiveert op goede gronden dat verzoekster geen waarachtige verklaringen aflegt over voormelde persoon. Dat verzoeksters verklaart dat zij zich samen met haar echtgenoot heeft begeven naar de Portugese ambassade om een visum aan te vragen en zij beiden in bezit waren van een paspoort, is het zeer bevreemdend dat zij dan nog hulp nodig hadden van en derde om naar Portugal te reizen. Verzoeksters uitermate gebrekkige kennis over de persoon van O., die naar haar zeggen nochtans een vriend van haar echtgenoot is en haar echtgenoot hem al kent van

voor hun huwelijk, ondermijnt de geloofwaardigheid van haar relaas. De volgende motieven worden door verzoekster niet betwist en overgenomen door de Raad: "Wat betreft de huidige plaats van uw paspoort en dat van uw kinderen blijft u ook heel vaag. U bent met uw origineel paspoort vanuit Angola naar Portugal gereisd, u kan het echter niet voorleggen voor het CGVS. Orlando, de man waarmee u beweerdelijk naar Portugal reisde, zou deze documenten hebben bijgehouden. Hij reisde met u mee naar België in aan auto, maar zou uw paspoort hebben bijgehouden, hoewel u dus in dezelfde auto zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Plots verdween Orlando dan, en bleef u achter zonder uw identiteitsdocumenten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15).

U legde geen waarachtige verklaringen af over uw reis en wie er met u meereisde. Zo beweert u gereisd te hebben met een vriend van uw echtgenoot, genaamd Orlando (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gevraagd naar wie Orlando is, kan u echter niets over hem vertellen, hij zou uw echtgenoot al kennen van voor uw huwelijk (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). Gezien uw echtgenoot ook een visum aanvroeg en kreeg voor Portugal, en het feit dat u niets weet van de persoon waarmee u reisde, slaagde u er niet in om geloofwaardig te maken dat u wel degelijk met Orlando reisde naar Portugal."

Dat verzoekster vervolgens niet in staat is om de minste verklaringen af te leggen omtrent de activiteiten van haar man, die nochtans aan de basis liggen van haar vrees om vermoord te worden, is geenszins ernstig. Dit geldt des te meer nu blijken de notities van het persoonlijk onderhoud dienaangaande zeer eenvoudige vragen werden gesteld en verzoekster telkenmale niet verder kwam dan erop te wijzen dat haar echtgenoot haar niets wilde vertellen omdat het allemaal gevaarlijk was en dat zij er allemaal niets van wist (CGVS verhoor, p. 19). Dat verzoekster geen enkel idee heeft van de redenen die ten grondslag liggen aan haar vrees is des te merkwaardiger nu de vermeende problemen reeds gestart waren in 2017, haar echtgenoot reeds politiek actief was toen zij in 2006 in het huwelijk traden (CGVS verhoor, p. 22) en verzoekster daarenboven hoogopgeleid is gelet op het feit dat zij haar universitaire studies heeft afgemaakt en het haar enkel nog restte haar thesis te schrijven (CGVS verhoor, p. 13). Dat zij dan geen enkel idee had over wat er zich precies afspeelde is geenszins geloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van de vermeende politieke activiteiten in hoofde van haar echtgenoot en de daarmee verbonden problemen waarvoor zij haar herkomstland zou zijn ontlucht. Door in het verzoekschrift te herhalen dat zij zich geenszins interesseerde in de politiek (CGVS verhoor, p. 22) en nog toe te voegen dat zij slechts huisvrouw was, gaat zij voorbij aan haar werkelijke profiel van hoogopgeleide vrouw en aan het feit dat het allerminst geloofwaardig is dat zij van niets op de hoogte zou zijn indien zij sedert jaren reeds problemen ondervond omwille van de activiteiten van haar echtgenoot. Met haar betoog is zij geenszins in staat volgende motieven te weerleggen: **"Ten tweede kon u ook niet veel verklaren over de politieke activiteiten van uw echtgenoot in het algemeen.** U werd gevraagd naar de rol van uw echtgenoot binnen MPLA, maar u hebt er geen idee van wat deze is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19), u weet enkel door zijn lidkaart dat hij een lid was. U werd gevraagd naar wat hij deed met MPLA, maar u herhaalde dat u zelf niet politiek betrokken probeerde te zijn, want het was een kwestie van leven of dood in Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U was echter wel al getrouwd met uw echtgenoot sinds 2006, dus er kan wel van u verwacht worden dat u een inzicht hebt in de politieke activiteiten die uw echtgenoot deed tot 2017 voor MPLA. U bleef echter volhouden dat u er niets van wist, enkel dat hij wisselde van partij omdat hij een verschillende mening had en dat jullie sindsdien vervolgd werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Wederom kon u echter niet vertellen waarover de meningen verschilden, enkel dat uw echtgenoot u vertelde dat er veel conflicten waren, en dat hij naar een andere partij wilde gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). **Uw verklaringen over de activiteiten van uw echtgenoot binnen MPLA zijn bijzonder vaag en lacunair.** U vond de switch van partijen op dat moment een goed idee omdat u hoopte dat er daardoor meer vrede zou komen. Dit is echter zeer opmerkelijk, gezien u al beweerde dat jullie al bedreigd werden toen uw echtgenoot nog in MPLA zat, voor de switch gebeurde. Het CGVS ziet niet in hoe de situatie kon verbeteren als hij naar een rivaliserende partij overstapte (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). MPLA was, en is nog steeds, de grootste en tevens regerende partij binnen Angola. U dacht echter dat jullie bescherming zouden krijgen van deze andere, kleinere partij (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). Het is bijzonder merkwaardig dat u de gebeurtenissen op dergelijke manier inschatte, dat u beweerdelijk dacht de situatie te verbeteren door naar een andere partij over te stappen is bijzonder weinig aannemelijk.

Om u nogmaals een kans te geven om meer doorleefde verklaringen af te leggen over de politieke activiteiten van uw echtgenoot, werd u ook gevraagd welke andere mannen u kende binnen de politieke partij MPLA (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U weet echter niet of deze mensen nog lid zijn van MPLA, noch kan u uitleggen wat hun reactie was op het feit dat uw echtgenoot de partij verliet. U bleef bij uw verklaringen dat u niet wist waarover ze spraken en dat u niets weet van politiek. Het CGVS merkt op dat u niet bevraagd werd over gecompliceerde politieke gebeurtenissen in uw land, maar over wat u en uw familie beweerdelijk persoonlijk meemaakten ten gevolge van het politieke leven van uw

echtgenoot. Gevraagd naar de reactie van MPLA toen uw echtgenoot naar Casa-CE ging, legde u uit dat ze agressief waren en dat jullie gemarteld werden en moesten weglopen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U werd gevraagd om dit meer te concretiseren en te vertellen wat er gebeurde. U bleef echter bij vage verklaringen dat jullie geen vrede hadden en steeds vervolgd werden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Na nog aansporing om meer concreet de dingen te duiden, legde u uit dat ze naar uw huis kwamen, en onder andere uw paspoort stalen. Het is echter van belang dat u deze beweerde vervolging duidelijk kan uitleggen en kan plaatsen in de tijd. Uw echtgenoot had immers al van toen hij lid was bij MPLA, problemen binnen de partij. Daarenboven was hij ook al sinds 2017 lid van Casa-CE, zijn lidkaart dateert van juni 2017. Dat betekent dat u nog anderhalf jaar in Angola verbleef terwijl uw echtgenoot lid was van Casa-CE, en dat uw echtgenoot dan ook al jaren problemen had met MPLA. Indien u spreekt van vervolging, martelingen, die dan al jaren zouden duren, kan er wel van u verwacht worden dat u deze verklaringen ook verduidelijkt." Verzoeksters bijzonder vage en nietszeggende verklaringen omtrent de activiteiten van haar echtgenoot sedert haar huwelijk, halen de geloofwaardigheid van haar vermeende problemen die hiermee zijn gelinkt, sterk onderuit.

Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad nog vast dat verzoeksters verklaringen bij het CGVS niet geheel stroken met de verklaringen afgelegd bij de DVZ. Verzoekster maakt bij het CGVS gewag van het gegeven dat haar echtgenoot ervan verdacht werd diamanten te hebben gesmokkeld, waarbij zij aangeeft dat zij hiervoor een zeer zware prijs heeft betaald nu zij vervolgd wordt en hiervoor seksueel misbruikt werd (CGVS verhoor, p. 18). Dat verzoekster hiervan geen melding maakt bij de DVZ, terwijl dit nochtans betrekking heeft over de kern van haar asielrelaas en bovendien zeer ernstige feiten betreffen, ondermijnt zij ten stelligste de geloofwaardigheid ervan. Bovendien werd verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd hoe het interview bij de DVZ is verlopen, waarop zij antwoordt dat het "ok" was en dat zij in staat was om in het kort alle redenen te kunnen geven m.b.t. haar vertrek (CGVS verhoor p. 5). Verzoeksters raadsman maakt evenmin enig gewag van enige problemen die zouden zijn ontstaan tijdens het verhoor bij de DVZ. Dat verzoekster bij de DVZ kort moest zijn, kan de voormelde, frappante omissie in haar verklaringen bij de DVZ niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als het gegeven dat haar echtgenoot verdacht werd van diamantensmokkel naar aanleiding waarvan zij nog meer problemen kenden en zelfs seksueel werd misbruikt, hierin niet zou hebben vermeld. De Raad merkt nog op dat verzoekster ook verzocht werd of zij nog iets wilde toevoegen, waardoor er geen reden is om aan te nemen dat zij omwille van het korte onderhoud niet in staat was voorgaande belangrijke feiten aan te kaarten (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst, punt 8). Haar vergoelijking, dat zij eigenlijk de feiten omtrent die diamanten niet exact weet, is allerm minst aannemelijk gelet op de gevolgen die dit voor haar zouden hebben gehad (CGVS verhoor, p. 22). De volgende motieven zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad tot de zijne gemaakt: "Het CGVS merkt vervolgens al op dat u in uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nergens iets verklaard hebt over de problemen met de diamanten of het geld dat daar aan verbonden was. Gevraagd hiernaar, verklaarde u dat u kort moest zijn in uw verklaringen en dat u daardoor niet alles hebt uitgelegd. Het CGVS erkent dat tijdens het eerste interview voor DVZ gevraagd wordt om een korte weergave van de feiten te geven, maar het is ook van belang dat u hierin wel volledig bent. Het is niet aannemelijk dat u dergelijk belangrijk deel van uw verhaal niet kon zeggen, gezien u toch wel redelijk uitgebreid hebt geantwoord op de vragen op 15 maart 2021 voor DVZ. Daarenboven kon u ook niet verklaren tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS wat juist de problemen met diamanten waren, u kende de exacte feiten er niet over (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U hebt uw echtgenoot wel gevraagd over wat er gebeurde met de diamanten, maar hij zou u enkel verteld hebben dat er professionele problemen waren en dat het beter was dat u het niet wist (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). Het is echter wel zo dat u gedurende lange tijd problemen had, er kan dus wel van u verwacht worden dat u wat meer kan verklaren over wat er nu gebeurde met de diamanten en wat het probleem juist was." Waar zij in het verzoekschrift plots stelt dat het slechts gaat om details is geenszins ernstig en doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar relaas evenals de beweerde ernst van haar vrees. Naast het gegeven dat verzoekster de verdenking van diamantensmokkel onvermeld liet, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat verzoekster ook inconsistente verklaringen aflegde over het moment waarop haar echtgenoot zou zijn verdwenen. Zo verklaart verzoekster bij de DVZ dat haar echtgenoot

verdwenen is sinds november 2018 (AD CGVS, deel DVZ, vragenlijst, punt 15,a) terwijl zij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat haar echtgenoot verdween nadat zij al hun documenten hadden bekomen in januari 2019 (CGVS verhoor, p. 15). Dat verzoekster, geconfronteerd met die discrepantie in haar verklaringen omtrent een nochtans zeer cruciaal gegeven in haar asielrelaas, niet verder komt dan te opteren voor één versie, door voor te houden dat haar eerdere verklaring onmogelijk is, ondermijnt de geloofwaardigheid van de verdwijning van haar echtgenoot reeds in substantiële mate. Waar zij in haar verzoekschrift verder vergoelijkt dat zij reeds verklaarde dat ze hieromtrent geen exacte feiten kon vertellen en zij zich zonder meer beroept op het voordeel van de twijfel is allerm minst ernstig en vormt geen dienstig verweer teneinde de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die luiden als volgt: te ontkrachten: *“Ten eerste beweerde u dat uw echtgenoot in januari 2019 verdwenen was en dat u sindsdien niets meer van hem gehoord hebt. Hij wilde iets gaan halen nadat jullie de nodige documenten gekregen hadden om het land te verlaten en hij is zo verdwenen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22-23). Het CGVS merkt op dat u in mei 2019 voor DVZ verklaarde dat uw echtgenoot sinds november 2018 vermist was, in tegenstelling tot uw verklaring voor het CGVS over januari 2019. Geconfronteerd hiermee, legde u uit dat november niet mogelijk was omdat u een visum had gevraagd in januari, waarbij hij ook aanwezig was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Dit verandert niets aan het feit dat u eerder wel de verklaring aflegde dat hij in november verdween, en is meer een post factum aanpassing omdat anders uw verklaring over uw visum ook niet zou kloppen. U slaagde er al niet in om gedurende de procedure consistent te zijn in uw verklaringen over uw echtgenoot zijn beweerdelijke verdwijning.”*

De Raad kan verzoekster enigszins volgen waar zij erop wijst dat omzichtig omgesprongen moet worden met informatie verkregen van Facebook, doch meent dat *in casu*, verzoeksters dermate vage, nietszeggende en zelfs tegenstrijdige verklaringen (zoals *supra* besproken) samen genomen met de informatie die verkregen is via facebook die op zich niet wordt weerlegd, de geloofwaardigheid van de vermeende verdwijning van haar echtgenoot volledig onderuit haalt, zoals overigens terecht werd geoordeeld in de bestreden beslissing. Verzoekster toont ook niet aan op welke wijze *in casu* niet omzichtig zou zijn omgesprongen met de informatie die verkregen wordt via Facebook, nu het gaat om een pagina van haar echtgenoot, waarop nog een foto werd geplaatst twee jaar na zijn beweerde verdwijning en verzoekster hier bovendien nog op heeft gereageerd met de volgende bewoordingen *“Meu Lindo em pausa”* (vrije vertaling: “mijn knapperd op vakantie”) (AD CGVS, landeninformatie, stuk 9, Facebookpagina S.M.S.) Dat verzoekster zich er simpelweg vanaf tracht te maken, stellende dat haar schoonbroer de account van haar echtgenoot gebruikt, betreft niet meer dan een loutere bewering, die bovendien allesbehalve plausibel is gelet op voormelde reactie die verzoekster dan heeft geplaatst bij de foto. Haar niet aannemelijk en niet onderbouwde kritiek doet geen afbreuk aan de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die luiden als volgt: *“Gevraagd of uw echtgenoot een facebookpagina heeft, antwoordde u dat u dat niet weet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Het CGVS heeft echter wel de facebookpagina van uw echtgenoot gevonden, u bevestigde ook dat het zijn pagina is. U verklaarde vervolgens dat het een oudere pagina is van hem. Er werd echter in september 2021 nog een nieuwe foto op geplaatst van uw echtgenoot. U werd er op gewezen dat er recent nog activiteit op was, en u legde uit dat het een oude foto was. U werd uitgelegd dat deze wel nog recent er op werd gezet, u verklaarde dat u er niets van wist. Het CGVS wees er vervolgens op dat u wel ongeveer zeven weken voor het persoonlijk onderhoud (dat plaatsvond op 24 november 2021, bijna twee jaar na de beweerdelijke verdwijning van uw echtgenoot, nog gereageerd had op deze foto (“Meu lindo em pausa” (vertaling: ‘mijn knapperd op vakantie.’)). Vervolgens paste u uw verklaringen aan naar dat de broer van uw echtgenoot deze facebookpagina had, en dat hij degene was die die account gebruikt. Gevraagd naar waarom zijn broer de facebookpagina van uw echtgenoot zou gebruiken, en dus ook zijn profielfoto zou aanpassen, antwoordde u gewoon dat u geen idee hebt waarom maar dat er niets mis mee is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gezien deze facebookpagina van uw echtgenoot recent actief is, en u er duidelijk ook geen waarachtige verklaringen over aflegde, ondermijnt het bestaan hiervan uw verklaringen dat uw echtgenoot verdwenen is, volledig. U werd gevraagd of u iets wilde aanpassen aan uw verklaringen hieromtrent, u voegde enkel nog toe dat zijn broer het misschien gebruikte om tips te krijgen over de verdwijning van uw echtgenoot (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 24). Gevraagd of hij op die manier tips kreeg, bleef u echter ongelooflijk vaag en legde u uit dat u op dit moment enkel bezig bent met de veiligheid van uzelf en uw kinderen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26.”*

Tenslotte kan de Raad de commissaris-generaal nog volgen in de vaststelling dat verzoekster geenszins getuigd heeft van enige doorleefde pogingen om haar echtgenoot terug te vinden. De Raad ontkent geenszins dat verzoekster minderjarige kinderen heeft, doch ziet niet in waarom dit verzoekster ervan heeft weerhouden enige stappen te ondernemen teneinde haar verdwenen echtgenoot te laten opsporen, te meer nu zij in het verzoekschrift aangaf dat het niet is omdat zij vervolgd wordt dat alle administratieve diensten haar op de hielen zaten, waardoor het weliswaar verondersteld kan worden dat zij in staat was

om zich enigszins verder te informeren omtrent haar echtgenoot. De eerder passieve houding waarvan verzoekster getuigt, nu zij aangaf dat zij enkel via de broer van haar echtgenoot probeert om informatie te bekomen, ondermijnt mede de geloofwaardigheid van de beweerde verdwijning. De motieven dienaangaande zijn pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad, mede bij gebrek aan dienstig verweer, overgenomen: *“Gevraagd naar wat u deed om hem op te sporen, legde u uit dat uzelf niet veel deed maar dat zijn broer gevangenissen en hospitaal bezocht om hem te lokaliseren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Sinds u in Europa was, probeerde u via uw broer nog tips te krijgen over zijn whereabouts, maar mentaal raakte het u te hard om zelf veel informatie op te zoeken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 23). Het CGVS ziet in dat het niet gemakkelijk is om alleen met de kinderen de reis naar Europa te maken, maar dit is wel een danig passieve houding van iemand die beweert dat haar echtgenoot verdwenen is.”*

Nu verzoekster geen geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de beweerde verdwijning van haar echtgenoot en evenmin omtrent de politieke activiteiten van haar echtgenoot, waardoor hun problemen zouden zijn ontstaan en aanleiding hebben gegeven tot haar vlucht uit haar herkomstland, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vermeende vrees. Door in het verzoekschrift te stellen dat zij valt onder de criteria van “politiek activiste” zonder dit *in concreto* aannemelijk te maken en terwijl zij uitdrukkelijk verklaarde dat zij zelf nooit politiek actief is geweest (AD CGVS, vragenlijst, punt 3), is haar betoog geenszins dienstig en werpt zij op voorgaande beoordeling geen ander licht.

Verder betwist verzoekster de motieven aangaande de door haar neergelegde documenten geenszins en laat ze zelfs onbesproken, waardoor zij integraal worden overgenomen door de Raad. De Raad stelt vast dat voor wat betreft de documenten van de politie er zich in het administratief dossier een COI Focus bevindt, getiteld *“Angola Verificatie document Mandado de Captura”*, waarin besloten wordt dat voormeld document mogelijk niet echt is omdat het vreemd is dat verzoekster in het bezit is van een origineel tegen haar gericht arrestatiebevel nu dergelijke documenten voor de opsporingsinstanties zijn en niet voor de verdachten zelf en het staatswapen *qua* detaillering zeer slecht is (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus Angola, *“Verificatie document, Mandado de Captura”*, p. 2). Daarnaast leest de Raad in de COI Focus, *“Angola, Authentification des documents officiels”* dat corruptie het juridische systeem, de politie en de openbare diensten treft (p. 3). Nu verzoekster niets heeft in te brengen tegen voormelde vaststellingen en de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande steun vinden in de stukken uit het administratief dossier, worden de motieven omtrent de door verzoekster neergelegde documenten integraal overgenomen door de Raad en oordeelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat die documenten geen ander licht kunnen werpen op voorgaande beoordeling.

Tenslotte merkt de Raad nog op dat de motieven omtrent de opmerkingen gemaakt bij de notities van het persoonlijk onderhoud eveneens onbesproken worden gelaten in het verzoekschrift en integraal worden overgenomen door de Raad.

Gelet op het bovenstaande kan verzoekster niet worden gevolgd inzake de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en het voordeel van de twijfel. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de vervolging die zij zou hebben ervaren in Angola.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting meent de Raad dat verzoekster zich niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Door op algemene wijze voor te houden, uitsluitend verwijzend naar algemene rapporten, dat de rechten van burgers in Angola niet worden gerespecteerd en haar leven er in gevaar is, toont zij niet aan dat zij andere dan de *supra* besproken problemen zou hebben met de Angolese autoriteiten.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige*

bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict". Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

4.6. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO